

26. juli 2021

EM 2021/77

Hermed fremsættes følgende forespørgselsdebat i henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til forespørgselsdebat, omkring hvordan vi i samfundet kan bidrage til at Grønland kan efterleve FN's børnekonvention nr 2- "man må ikke diskriminere" og hvordan vi kan sikre at udsatte børn føler sig inkluderet i samfundet.

(Medlem af Inatsisartut, Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

I FN's¹ børnekonvention står det klart og tydeligt: man må ikke diskriminere. Barnet har rettigheder uanset hvem børnene er, hvilket sprog de taler, om de er rige eller fattige. Vi har altid sagt at børn er vores fremtid. Vi har altid sagt at vi vil hjælpe, og må agere for de omsorgsvigtede og udsatte børn. Den store viljestyrke vises ofte af samfundet, og af de folkevalgte, og til hvert valg er prioritering af børn et stort fokusemne, som ofte bliver brugt som valgflæsk. I flere år har der været tale om, at hvert år skulle være børnenes år. Nu er det på tide, at vise at vi alle arbejder for børn, og undgå at love dem guld og grønne skove.

Vores fokus her i denne debat er de udsatte børn der efter myndighedernes vurdering, bliver fjernet fra hjemmet, når det vurderes at forældre ikke kan tage vare på børnene. Sommetider er de børn blevet enten psykisk og fysisk voldsomt ramt, som de har svært ved at komme sig over. Med netop den hensigt at give dem så mange værktøjer, som muligt til at komme videre i livet, er det nødvendigt at kunne tilbyde bedst mulig psykisk hjælp på institutionerne eller det sted hvor barnet er anbragt. Kernen i denne debat, er netop hvordan vi kan undgå, at disse børn bliver diskrimineret, forskelsbehandlet på skoler, i samfundet, i byerne, i bygderne, på gaderne m.m, men det er også nødvendigt at debattere hvordan vi kan blive mere inkluderende, og ikke en debat om hvorvidt barnet skal bo hos plejeforældre eller om barnet skal på en døgninstitution.

Det er naturligt, at børn med voldsomme traumer reagerer voldsomt, og kan have svært ved at styre sin vrede. Ofte bliver den slags børn set som uregerlige og uartige børn i samfundet. Udendørsaktiviteter og ophold i fjorden/naturen, er fordelagtige at bruge for døgninstitutionerne, idet det er sundt for børnene at komme væk fra byen, og få brugt energi ude i den fri natur med tryghed.

Kan vi virkelig blive ved med at acceptere, at udsatte børn med særlige behov skubbes bort? Hvordan kan vi bedst muligt hjælpe disse børn til at blive inkluderet i samfundet, og give dem en lys fremtid, hvis deres omgivelser altid skal se ned på dem?

Børn med barske traumer, har højere tendens til at begå kriminalitet og udføre hærværk, grundet den vrede de har opbygget, på trods af at der bliver holdt godt øje med dem, og der bruges mange kræfter på døgninstitutionerne, med mest mulig psykologisk hjælp til rådighed, for netop at kunne

¹ [FN's konvention om barnets rettigheder](#)

give børnene så gode værktøjer, som muligt for fremtiden. Forskelsbehandling af disse børn finder ikke kun sted blandt befolkningen, men kritik og skepsis overfor børnehjemmene, ses også af det offentlige og af samfundet med den opfattelse, at de blot drives for økonomiens skyld.

Hvordan kan vi overhovedet hjælpe børn mod en bedre fremtid, hvis der altid skal være skepsis og kritik af deres omgivelser og medmennesker? Man bruger argumenter, såsom at de er uartige eller laver hærværk, derfor er de uønskede i deres givne sted. Et barn har i særdeleshed brug for at føle sig velkommen, være i trygge omgivelser og socialiseres i et velfungerende samfund. Vi kan kun hjælpe disse mennesker mod en bedre fremtid, hvis vi som samfund accepterer involverer og inkluderer dem.

På baggrund af ovennævnte, synes vi at næste skridt for en handling bør være, at hele samfundet accepterer og involverer udsatte børn, for netop at give dem bedre vilkår for at komme videre i livet. Vi må tænke meget nøje over vores menneskesyn og hvordan vi alle kan bidrage til at børn ikke diskrimineres.